

Рукопис аутора др Јована Вукоје Идентификација облика и интензитета асоцијалног понашања младих конципиран је као емпиријско истраживање релација између педагошко – психолошких обиљежја ученика и манифестног асоцијалног понашања. Добијени резултати истраживања указују на неке факторе асоцијалног понашања средњошколске омладине који потичу из породице, социјалне средине, особина личности и школе. Другим ријечима, емпиријским истраживањем на узорку ученика утврђени су најфреквентнији облици асоцијалног понашања и разлике између ученика с обзиром на њихове битне карактеристике. Посебно је анализирана повезаност између: а) породичних варијабли и асоцијалног понашања младих, б) социјалне средине и асоцијалног понашања младих, в) карактеристика (особина личности) малољетника средњошколског узраста и асоцијалног понашања, те г) школе као васпитно – образовне институције и асоцијалног понашања младих. Другим ријечима, предмет овог истраживања може се ситуирати на утврђивање повезаности и разлика средњошколаца са асоцијалним понашањем са једне стране и битних обиљежја породице, социјалне средине, карактеристике личности и школе са друге стране.

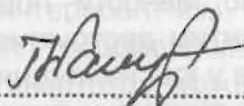
Тако конципирано и реализовано истраживање има запажен значај како на плану научних тако и на плану практичних циљева. Научних, у том смислу што је сагледана природа (смјер и интензитет) повезаности између индикатора асоцијалног понашања, с једне стране, и бројних варијабли које потичу из породице, социјалне средине, карактеристика личности и школе, а која указују на узроке таквог понашања, с друге стране. Практичних, у том смислу ншто резултати истраживања доприносе бољем разумијевању узрока асоцијалног понашања младе популације, као и начину превентивног дјеловања и њиховој рехабилитацији.

Резултати овог истраживања могу да буду путоказ не само за даља истраживања ове сложене и актуелне проблематике, него и добар путоказ у ком правцу и са којим субјектима организовати сложене друштвене активности. Разумљиво је да су те активности усмјерене не само ка раном откривању лица која су склона асоцијалном понашању него и

откривању фактора који дјелују на настанак тих облика понашања. Осим тога, овако презентовани резултати могу бити путоказ свим васпитачима и радницима у образовању на планирању активности у сузбијању асоцијалног понашања младих и посебно на плану њихове рехабилитације.

На основу увида у рукопис сматрам да се ради о стручно и научно утемељеном дјелу које треба да буде доступно широј стручној и научној јавности и предлежем Издавачу да га објави.

Рецензент

проф. др Рале Попадић
Филозофски факултет
Универзитета Источно Сарајево